

16-10-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

16-10-2024 † ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου
τοῦ Ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ᾠ̃ Δι̃

ᾠ̃
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δ̣ Δι̣

Δ̣
Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α
β̣ λη σει αυ του β̣ το στε φος ε κο μι σα το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων β̣
ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
β̣ νους κα θει λεν Δ̣ ε θραυ σε και δαι μονων τα
α νι σχυ ρα θρα α ση β̣ αυ του ταις ι κε
σι αις Χρι στε ο Θε ος Δ̣ σω σον τας ψυ
β̣ χας η μων β̣

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χριστου

του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα

να γιαν ψυχην η νικασταυρου μενον 6.
εβλεψασε κουσιως τον Υιον και θεον σου
Δ. Ον περ ευλογημενη δυσω πουσα μη παυ
ση συγχωρησιν πταισμάτων ημιν δω
ρη σασθαι αι αι Δ.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα .

Ἦχος Βαρύς ᾠή

Ὁ δὶ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ
προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

ᾠή
Ὁ δὶ ἐμὲ ἀνασχόμενος τῆς
ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως ᾠὴ δέξαι μου
τὴν ἀγρυπνον αἴνεσιν Χριστέ ὁ Θεὸς
ὡς φιλόανθρωπος ᾠή

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ὁ δεσπότης τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ
γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ
Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλόανθρωπος.

ᾠή
Ὁ δεσπότης τῶν ἀσωμάτων ᾠή

Δυνα με ων ^Δ και γι νωσκων της ψυχης μου
το ρα θυ μον ^π τω Σταυ ρω σου σω σο ον με ^Δ
Χρι στε ο Θε ο ος ως φι λα αν θρω πος ^Γ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθετοκίον**

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου αἰεὶ
φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε τῶν
δαιμόνων ἐκκλίνομεν· διό σε κατὰ χρέος,
ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

^Γ **Τ**ω Σταυ ρω ω του Υι ου σου α ει φρου
ρου με νοι ^Δ τας προ σβο λας Παρ θε νε των δαι
μο ο νων εκ κλι νο μεν ^Γ δι ο σε κα
τα χρε ος α νυ μνου ντες δο ξα ζο μεν ^Δ Θε
ο το κε πα νυ υ μνη η τε ^Γ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Πυρὸς φωτεινότερον φλογὸς ἐναργέστερον
τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ του Σταυροῦ σου
καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων καὶ
φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν
ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα
σοι.

Πυ ρος φω τει νο τε ρον φλο γος ε να ρ γε
στε ρον το ξυ λον α νε δει ξας Χρι στε ε του
Σταυ ρου ου σου κα τα φλε γον α μα ρ τι ας
των αν θρω πων και φω τι ζον τας καρ δι
ας των υ μνου ν των την ε κου σι ον σου
Σταυ ρω σιν Χρι στε ο Θε ος δο ο ξα α
σοι

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ

αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦ Ἐκκλησία βοᾷ σοὶ Χριστέ ὁ Θεός, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε, νίκας τοῖς Βασιλεύσιν ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦ **Η** Εκ κλη σι α βο α α σοι Χρι στε ε
ο Θε ος **Α** εν κε δρω και πε ευ κη και κυ πα
ρισ σω προ σκυ νου σα σε **Ἦ** νι κας τοις Βα σι
λευ σιν η μων δι α της Θε ο το ο κου
δω ρου με νος ε λε η σον η μας **Ἦ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Εἰ καὶ Μητέρα σε, ἡ κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἔτεκες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ **Ε**ι και Μη τε ρα σε η κτι σις ε γνω ρι

σεν ^Δαλ λα Παρ θε νον σε ο Πλα αστης α νε
δει ξεν ^Γη ε τε κες γαρ εν σαρ κι Χρι στο ον τον
Θε ον τον Σω τη ρα των ψυ χω ων η η
μων ^Γη

*Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Ἔτερα Καθίσματα Σταυρώσιμα*

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος
σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ πάθη σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

^Γη ^ΔΟ δι η μα ας ε πο νει δι στον κα
τα δε ξα με νος σταυ ρω σιν ^Γη δε ξαι τους υ
μνουν τας τα πα θη σου ^Δα Χρι στε ο Θε ος και
σω ω σον η μας ^Γη

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν, σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀ γα λ λ ι ᾶ σ θ ε δι και οι εὐ φ ρ αι
νε σ θ ω τ α ου ρ α ν ι α ἐ πι γ η ης γ αρ οι
Μ αρ τυ ρ ες α γ ω ν ι σα με νοι τον ε χ θ ρ ον κα τε
πα τη σαν και των ει δ ω ω λ ω ν τ η ν π λ α α ν η ν
κα τη ρ γ η σαν σ κ ι ρ τ α ᾠ τ ω η Ε κ κ λ η σ ι α
ᾠ τ α ν ι κ η τ η ρ ι α ε ο ρ τ α ζ ο υ σα ᾠ τ ω α
θ λ ο θ ε τ η και μ ο ν ω ν ι κ ο π ο ι ω Χ ρ ι σ τ ω ω τ ω

Θε ω ^Γη τω πα ρε χον τι τω κο σμω το με γα
ε ε λε ε ος ^Γη

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σ**ταυροθεοτοκίον

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν
Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος,
ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθέने, ἵνα σώσῃ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^Γη **Τ**ον σταυρω θεν τα υπερ η μων Χρι στον
τον Θε ον ^Δη και κα θε λον τα του θα να α
του το κρα α τος ^Γη α πα αυ στως ι κε τευ ε
Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^Δη ι να σω ση
τας ψυ χα ας η η μων ^Γη

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος. Ὡδὴ α'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμὸς.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ὥδῃν ἐπινίκιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὄνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὀνειδίδη ὡς φιλάνθρωπος, λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντᾶται, ταύτη κατασφάττων, ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν Ἐλεῆμον, βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἥλων τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, πάλαι τετρωμένους, ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδάμ, ἀνεβόα, ἢ πάναγνος Δέσποινα, λόγχῃ Ὑιὲ τρωθέντος σου· ὅθεν ὕμνῳ σου τὸ πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς
Νεύσει σου πρὸς γέωδῃ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάγματα ὑπερέβης, τῶν ἀσωμάτων
Ἀγγέλων, Θεὸν σωματώσασα, Παρθένε τὸν
ἀσώματον· ὅθεν Ἀγνή δυσωπῶ σε, πάντα μου
τὰ πάθη, τοῦ σώματος νέκρωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Κεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθένε, τὸν
νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου
λάμπρυνον, ὅπως ἀεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς
εὐλογίαις, βροτοὺς στεφανώσασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νάμασι ζωηρῦτοις, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν
μου, Παρθένε τῷ καύσωνι, τῆς ἁμαρτίας
ἄρδευσον, ὅπως στάχυν καρποφόρον, θείας
ἐκβλαστήσω, Ἀγνή κατανύξεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔχων σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι
τείχη, πολλῶν παραπτώσεων, τειχιζόμενος
σκέπη σου, μόνη βροτῶν σωτηρία, μόνη τοῦ
πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος,
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄ . Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Ἐνδοξε,
περιλαμπόμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλων τάξεσι
Χριστῷ, τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὴν φωτοφόρον
μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἐνώσεως, Μάρτυς
ἐχώρισε, κεχωρισμένον πάσης σαρκικῆς, ἡδονῆς
διὰ πίστεως, καὶ καθαρῶς τῷ ἔρωτι, τῷ
ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Δόξα...

Λατρεύων, Θεῷ τῷ ζῶντι ἔνδοξε, Λογγῖνε
πάνσοφε, νεκροῖς ξοάνοις μάκαρ οὐδαμῶς, σὺ
λατρείαν προσένειμας· διὸ πρὸς ἀτελεύτητον,
θανατωθεὶς ζωὴν κατήντησας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου, λόγῳ
συνείληπται, τῆς ἀλογίας ρύσασθαι βροτούς,
βουληθεὶς ἀγαθότητι, Παρθενομῆτορ ἄχραντε,
εὐλογημένη παναμώμητε.

Κανὼν Σταυρώσιμος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος βαρὺς.

Ὁ Εἰρμός.

Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο διατείνας οὐρανόν, καθάπερ δέρριν Οἰκτίρμον, ἀπετάθης χειράς ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ ἁμάρτημα, ἰώμενος ὡς συμπαθής, καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζων, πάντας τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς Παράνομος στέφει, τὸν τῇ δόξῃ στέψαντα βροτούς, καὶ παρακοῆς Ἀδὰμ τὴν ἄκανθαν, ἀπορριζώσαντα Χριστέ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς Θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἀμνόν, ἐπὶ τὸ πάθος

ἐλθόντα, καθορῶσα Μήτηρ καὶ Ἀμνάς, δακρύων
πηγὰς προχέεις λέγουσα· Τί τοῦτο Τέκνον
ἱερόν, πῶς θανατοῦσαι ζωῶσαι, πάντας τοὺς
θανέντας προμηθούμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος βαρὺς. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν, ἡμαρτηκότα με μένει, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς, Παρθέने ἀγνή ἢ μόνη τέξασα, κριτὴν αἰώνιον Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε τότε, τῆς δεινῆς με ρύσασθαι κολάσεως. (Δὺς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλαλήθη πόλις τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν οὖν αἰεὶ ὡς δόξης Κύριον, αἵτησαι μόνη Ἀγαθή, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο θεηγόρος σε ποτέ, προεθεάσατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Ἀγνή, δακτύλῳ Πατρός· διὸ ἰκέτευε, βίβλῳ γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἁμαρτιῶν μου διαρρήξασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος,
Ὡδὴ Γ' . Ἦχος δ'
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τούτῳ ὀλοφύχως ἐπίστευσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆ ὥσπερ πίων ἢ σή, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα, στάχυν Σοφὲ ὥριμον, θείας εὐσεβείας ἐβλάστησεν.

Δόξα...

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων διελθὼν πέλαγος, τοὺς γαληνοὺς ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας γηθόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μήτηρ Θεοῦ Πάναγνε, καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον.

Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἦχος Γ' τοῦ Β

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία
σου Χριστέ κράζουσα σὺ μου ἰσχύς Κύριε
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα αἶα

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Σταυρωθέντα κατείδες τὸν Λυτρωτήν, καὶ αὐτοῦ ταῖς ἀκτίσι καταυγασθείς, σκότος τὸ βαθύτατον, τῆς ἀγνοίας ἀπέφυγες, καὶ πρὸς θείαν γνῶσιν, σαυτὸν μετερρύθμισας, πιστωθείς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὀρώμενος· ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἡριθμήθης, Λογγῖνε μακάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος, μεθ' ὧν πάντοτε ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζε, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἦ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' .

Ὁ Εἰρμὸς

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Ἦχος ἥτος ^Π ^Ν ^Π
Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνε
σεως Κυριε ^Ν ^Π ^π
ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι ^π
ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη ^π
τω δι' οἶκτον ^π ^Β ^π
ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι
αἵματι ^π ^Β ^π

Κοντάκιον

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ αἰοδίου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σύ μου τὸ κράτος Χριστέ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν οὐρανὸν σκότει πολλῶ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας ῥηγνυμένας, ναοῦ τε τὸ καταπέτασμα σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν ἐν τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητής, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐγνώρισε, πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῇ δὲ ὄντα τῇ θεότητι καὶ δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρατοῦντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα· ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγίνος ἀνακραυγάζει· Σύ μου τὸ κράτος Χριστέ καὶ στερέωμα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχοι

Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε Χριστέ καὶ πάλιν,
Λογγῖνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Λογγῖνον ᾄορ κατέπεφνεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Στίχοι

Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπυῖα ξίφει,
Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου καὶ Δομνίνου.

Στίχοι

Τρεῖς Λεόντιε, τοὺς συναθλοῦντας ἔχων,
Λεόντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλη μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχοι

Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν
ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἦχος Γ' τοῦ Β'

Ἄι νοῦ μεν ευ λο γού μεν και προ σκυ

νοῦ μεν τον Κυ ριον

Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ

λε ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε

πυ ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν α ρε την πε

ρι ζω σα με ε νοι οι ευ σε βει ας ε ρα σται

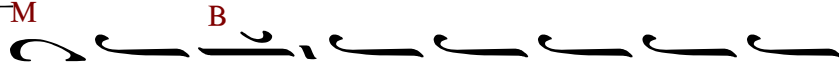
16-10-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

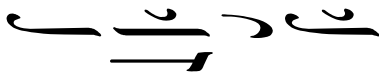
^Π
⁶_λ Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε ^π₉ παν τα
τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο
⁶_λ ον ⁶_λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος ᾠδῆς

Στίχος α' ^{χ^Μ}₆ ^Β
Με γὰρ λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶_λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^{χ^Γ}₆ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶_λ

⁶_λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶_λ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶_λ

Στίχος β' ^{χ^Β}₆ ^Β
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
γαρ α πο του νυν ^χ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γενε αι ⁶λ
την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶λ και
εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε
κουσαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶λ
Σπύχος γ' ^χ⁶λ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχρος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας
νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας
ξα πε στει λε κε νους
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 — — — — —
 κου σαν ^π₉ την ον τως Θε ο το κον σε με γα

⁶
 — — — — —
 λυ νο μεν ^λ

Σπίχος στ' ^χ₆
 — — — — —
^λ Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

— — — — — + — — — — —
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶_λ κα θως

— — — — —
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶_λ — — — — — ^χ_Δ — — — — —
 τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

— — — — —
 ως αι ω νος ⁶_λ

⁶_λ — — — — — ^Δ
^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

+ — — — — —
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π — — — — — ^Μ ^Π
 Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 — — — — —
 Λο γον τε κου σαν ^π₉ την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν ⁶λ

Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

ᾠχος δ' .

Ὁ Εἰρμός

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ᾠχος ⁷τος ⁶λ

^Γ ^Β
⁶λ ⁶λ Ἡ θος α χει ρο τμη τος ο ρους ἐξ α

λα ξευ του σου Παρ θε νε ^Ν ^Π
⁶λ α κρο γω νι αι

ος ε τμη η θη Χρι στος ^Β ^Γ
^π ⁹ συ να α ψας τας

δι ε στω σας φυ σεις ⁶λ δι ο ε πα γαλ λο

με νοι ^Δ ⁶λ σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν ⁶λ

Ἦχος^Γ τος Βου

ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ^Δἡμακα
ριζεῖν σὲ τὴν Θεοτόκον ⁶λτὴν αἰμα
καρὶ στον καὶ παναμώμητον ^Δἡ καὶ μη
τεράτου Θεοῦ ἡμῶν ⁶λτὴν Τιμιώ
τεράτων Χερουβὶμ ⁶λ καὶ ἐνδοξοτεράν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ ⁶λτὴν ἀδιά
φθορως Θεὸν Λόγον τέκουσαν ⁶λτὴν ὧντως
Θεοτοκόν σε ἐμεγαλύνομεν ⁶λτὴν ἐν

Ἑξαποστειλάρια

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ: Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἑξαποστειλάριον . Ἦχος β΄ . Τοῖς Μαθηταῖς

Ορῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν κτίσιν, Ἀθλοφόρε Λογγῖνε, Ληστῇ σὺν τῷ εὐγνώμονι, ὠμολόγησας τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄ Τοῖς Μαθηταῖς

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ πληρέστατος Λόγος, κόλπων πατρώων ἄχραντε, οὐκ ἐκστάς ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁρᾶται καὶ βρέφος τίκτεται Θεοτόκε. Ὅν ἐκτενῶς ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης, τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

“Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

“Ο χορός: Ἀμήν.

“Ο Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

“Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

“Ο χορός: Κοί, Κύριε.

“Ο Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

“Ο Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

“Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπιντα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἀπόσπιχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα
Οὐκ ἔπι κωλυόμεθα

ᾠχος Βαρύς Γᾠ

Δεσπότης ὦν φιλάνθρωπε Ζωοδότα,
ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου, τὴν οἰκουμένην,
Κύριε δόξα σοι.

Δε σπο της ων φι λα αν θρω πε Ζω ο
δο ο τα ε ζη γο ρασας δι α Σταυρου
σου την οικου με νην Κυ υ ρι ε δο ο ζα
α σοι

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου
σου ἐκουσίως, ὑπὲρ τοῦ κόσμου, Κύριε δόξα

σοι.

η λ ι ο ς ε σ κ ο ο τ α σ ε ν Ε λε η
η μ ο ν σ τ α υ ρ ο υ με ε ν ο υ σ ο υ ε κ ο υ σ ι
ω ς υ π ε ρ τ ο υ κ ο σ μ ο υ Κυ υ ρ ι ε δ ο ο ζ α
α σοι

Μαρτυρικόν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Φ ω σ τ η ρ ε ς α ν ε δ ε ι ε ι χ θ η σ α ν ο ι κ ο υ
μ ε ε ν η ς ο ι π α ν ε υ φ η μ ο ι Α θ λ ο φ ο ο
ρ ο ι Χ ρ ι σ τ ω β ο ω ν τ ε ς Κυ υ ρ ι ε δ ο

ο ζα α σοι

Γη

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς
έώρακεν, ἡ Θεοτόκος θρηνολογοῦσα, ὕμνει τὸ
κράτος σου.

Γη **Ε**ν ξυ λω προσπα γε εν τα σε ε κου
σι ι ως Γη ως ε ω ρα κεν η Θε ο τοκος
Δη θρη νο λο γου σα υ υ μνει το κρα τος
σου ου ου ου

Γη

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

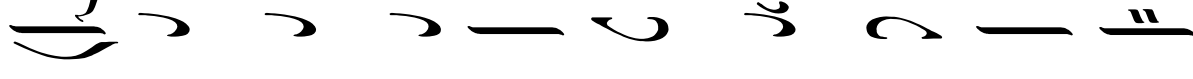
Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ̣̣̣̣̣̣ Δι̣̣̣̣̣̣

Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

βλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν

νους κα θει λεν ε θραυ σε και δαι μονων τα

α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι κε

σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

χας η μων

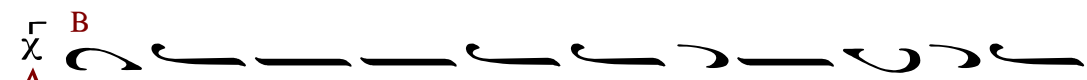
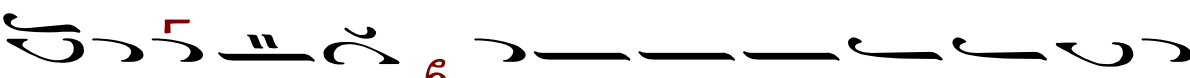
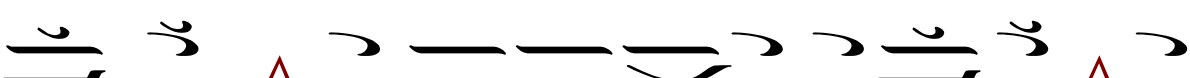
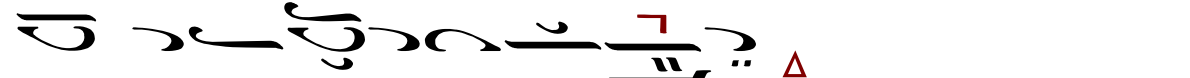
Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

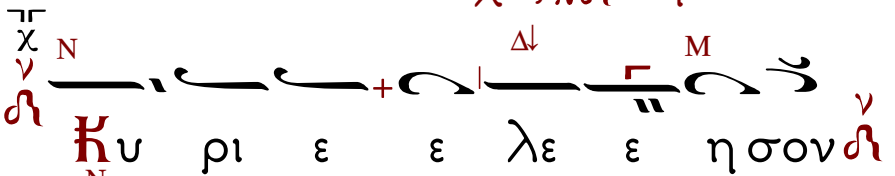
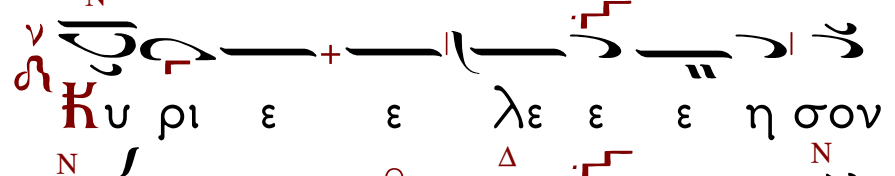
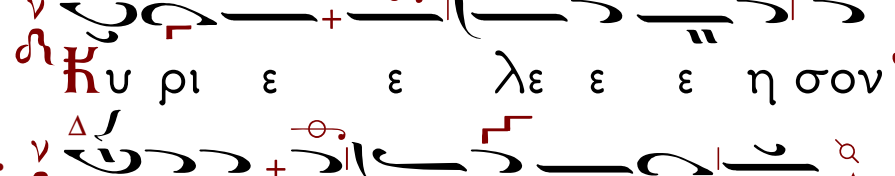
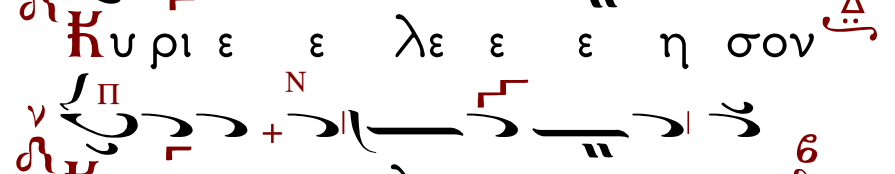
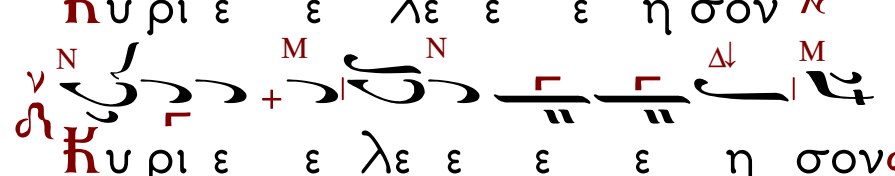
Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α

φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το

πυρ της θε ο τη το ο ος

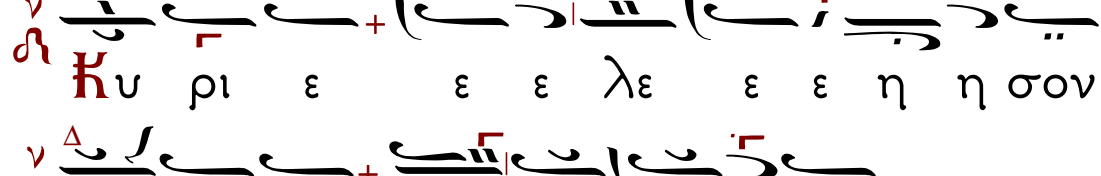
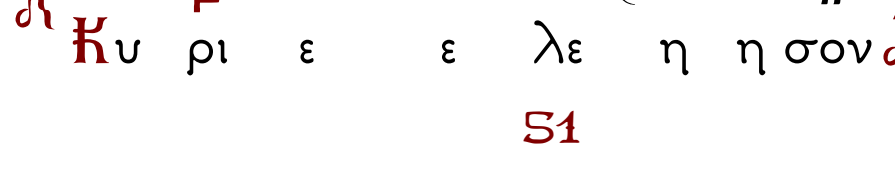
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

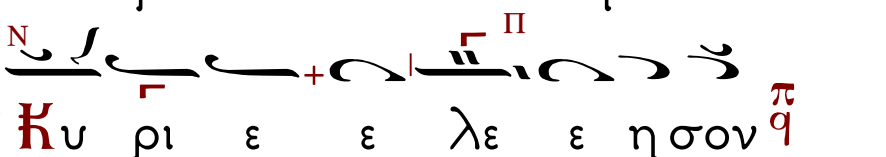
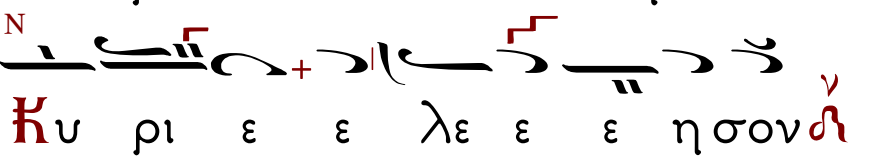
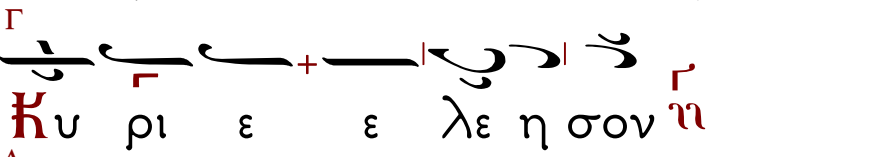
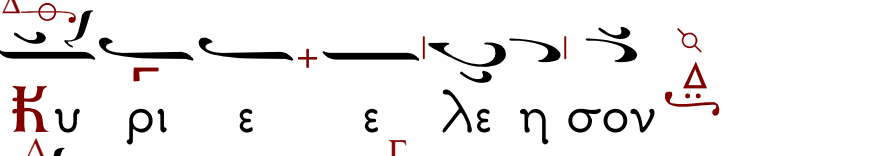
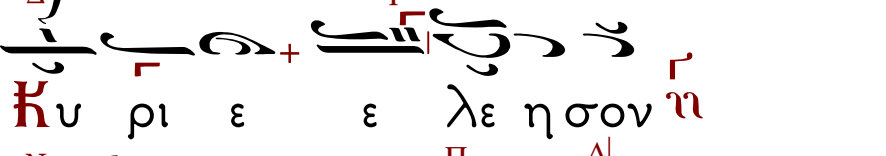
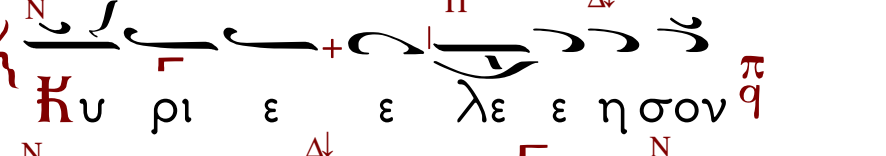
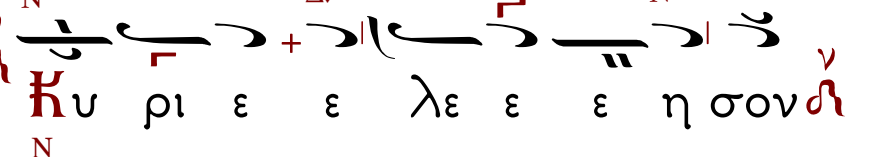
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

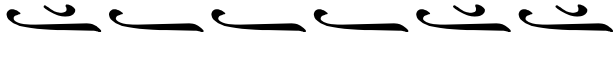
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

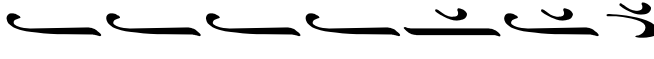
Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

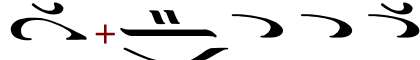

 Α μη ην

Σπχ. α'
 Α γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

 Ταις πρεσβειαις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσνημας

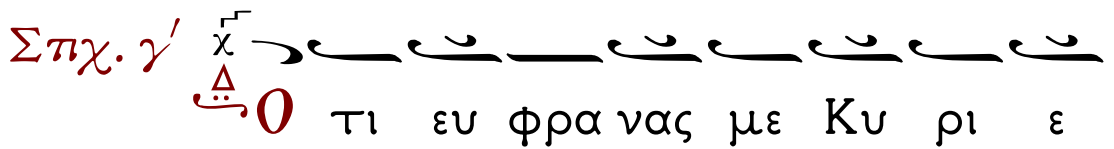
Σπχ. β'
 Του α να γ γε λειν τω πρω ι

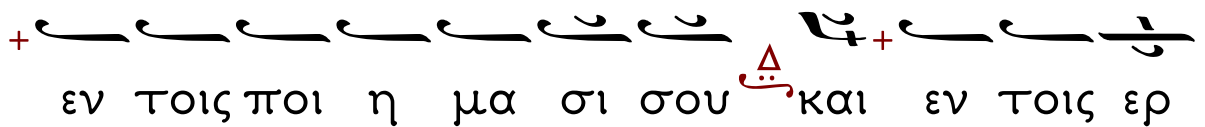
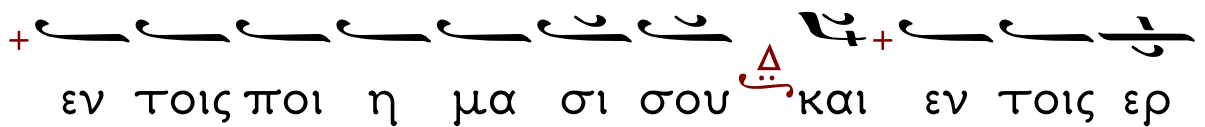

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

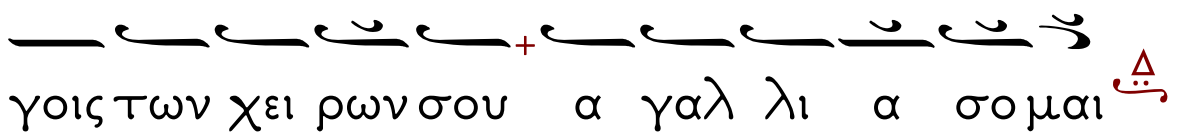
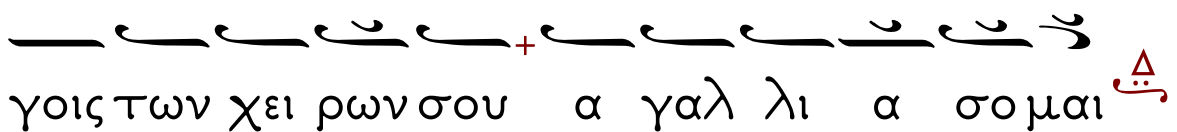

σου κα τα νυκτα

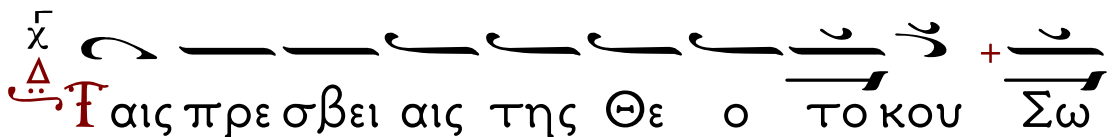

 Ταις πρεσβειαις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

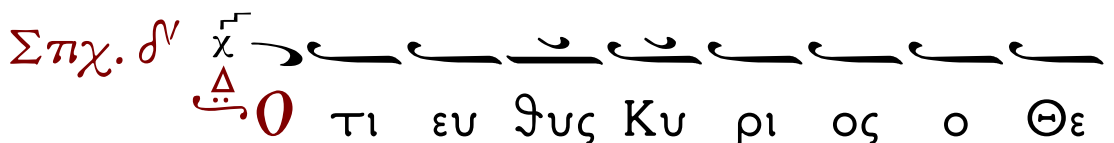
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυριε

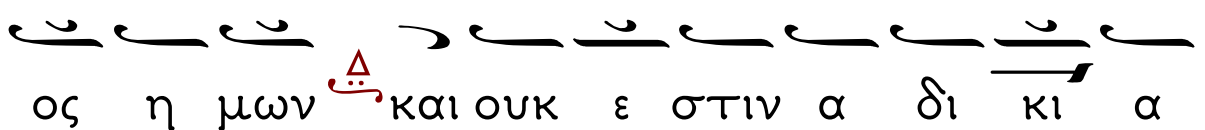
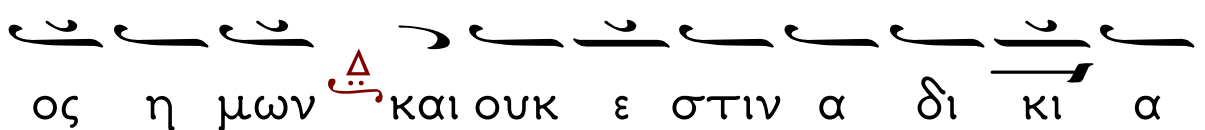
+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

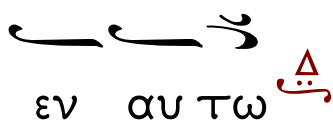
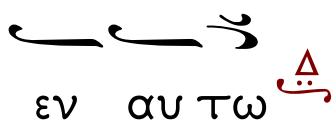
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

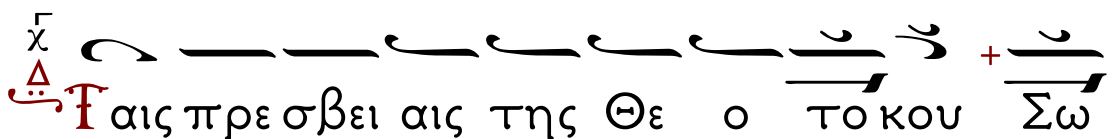
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

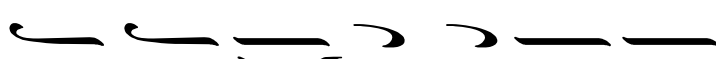
 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χ
^Δ **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

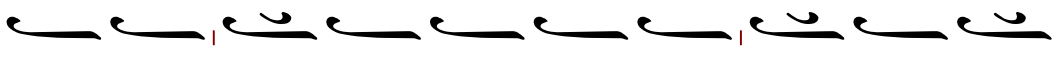
 το οκου ^{ζ'} Σωτηρ σωσον η μα ^χ α^Δ ας

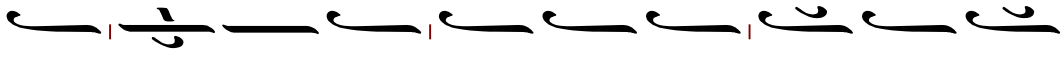
Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι^Θ

^Δ
^Δ **Α**μη ην

Σπχ. α' ^χ
^Δ **Ο** Κυριος ε βασιλευ

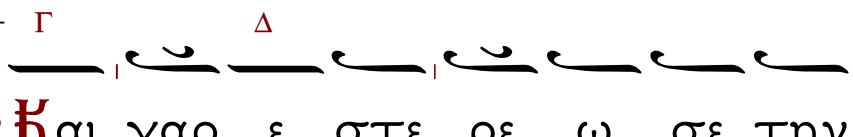
 σεν ευπρεπειαν ε νεδυσατο ε

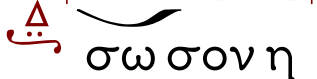
 νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

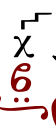
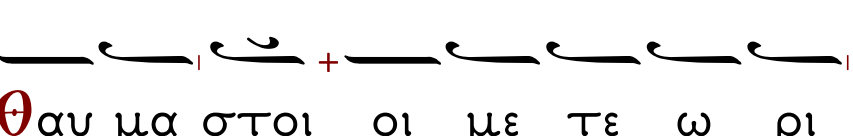
 περιεζωσατο

^χ
^Δ **Π**ρεσβείαις των αγιων σου σωσον η

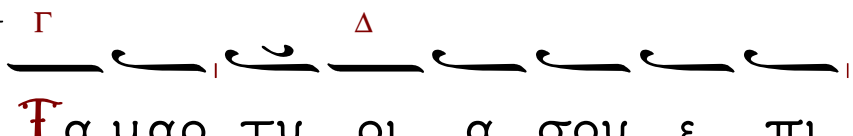

μας Κυριε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
 Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη
 λοις ο Κυ ρι ος

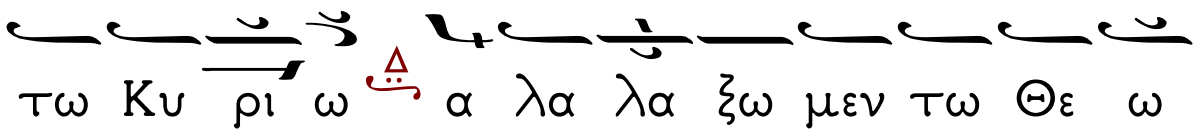
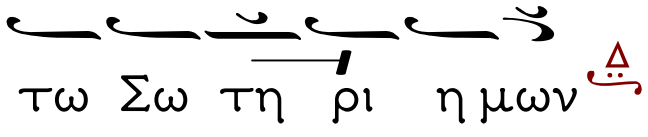
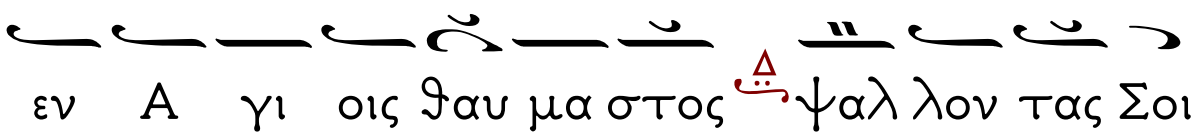
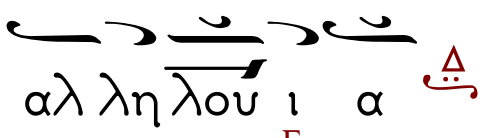

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

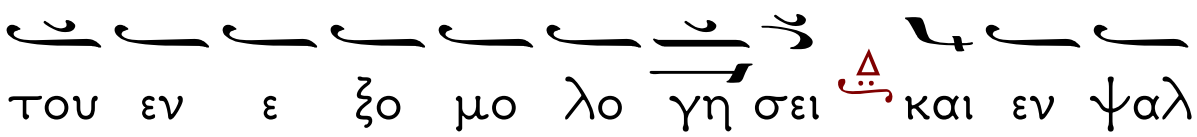
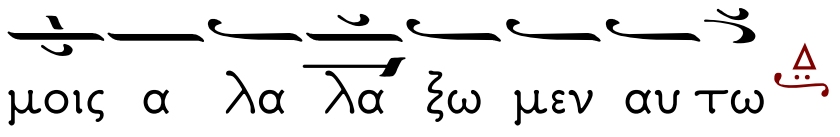
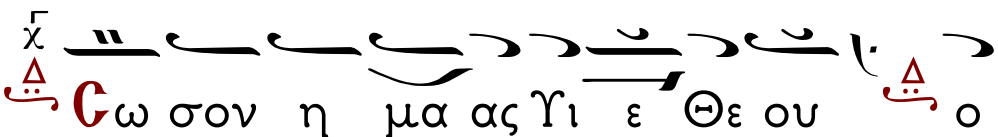
Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆ σαν σφοδρά ^Δ τῶ οἱ κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων ^Δ
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η ^B
μας Κυ ρι ε ⁶
^Δ Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Δ
^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην ^Δ
^M ^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων
  εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

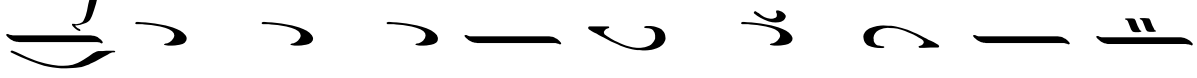
λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος ᾠ̣̣̣̣̣̣ Δι̣̣̣̣̣̣

 Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α
 θλη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το
 της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων
 ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
 νους κα θει λεν ε θραυ σε και δαι μονων τα
 α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι κε
 σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ
 χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΖ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:8-21**

Ἀδελφοί, ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς

θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον· κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος· γινῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲡ̣ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ ⲡ̣

ⲡ̣ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ ⲡ̣

ⲡ̣ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ ⲡ̣

ⲡ̣ Ⲙⲟⲓ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲡ̣

ⲡ̣ Ἀ ⲙⲉ ⲛ ⲉ ⲛ ⲉ ⲛ ⲛ̣

ⲕ̣ⲁⲓ ⲧⲱⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲁ ⲡ̣

ⲡ̣ Ⲙⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲡ̣ Ἔτερον.

ⲡ̣ Ⲙⲟⲓ ⲕⲩⲣⲓ ⲉ ⲡ̣ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡ̣

ⲡ̣ Ἀ ⲁ ⲁ ⲙⲉ ⲛ ⲡ̣

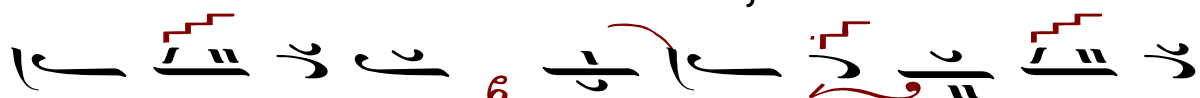
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ἄ**γιος **Ἐ**λθέτω **Ἄ**γιος **Ἐ**λθέτω **Ἄ**γιος
 Α γι ος εἰ εἰ εἰς Κυ υ ρι
 Ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **Ἄ**

Ἦχος ᾠδῆς

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πά

π̣̣̣̣̣̣ Π
χ̣̣̣̣̣̣ π̣̣̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣̣̣
Χρι στε ε το φως το α λη θι νον χ̣̣̣̣̣̣ το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον π̣̣̣̣̣̣ ρ̣̣̣̣̣̣ ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας χ̣̣̣̣̣̣ το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου ου σου χ̣̣̣̣̣̣ ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον π̣̣̣̣̣̣ και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον Δ̣̣̣̣̣̣ τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^κ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

ᾠχος 4 Πα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α
α α α

Σπῆχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
λη σα ε γω δε ε τα πει νω θην σφο δρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π₉ Αλ λη λου οὐ⁵ ου ι ι ι ι α

α α α^π₉

Σπῆχος. ^Π₉ ^π₉ Τ^π₉ ι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω^Δ πε ρι πα αν των^π₉ ων αν τα πε δω κε

μει^π₉

^Π₉ ^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π₉ Αλ λη λου οὐ⁵ ου ι ι ι ι α

α α α^π₉

Σπῆχος. ^Π₉ ^π₉ Τ^π₉ ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου ^π

^Π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π

Σπῖχος. ^π ^π Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^Π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ι ι ι ι α
α α α ^π₉

Σπῆχος. ^π₉ Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
α να παυ σιν σου ^π₉ ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
γε τη σε σε ^π₉

^π₉ Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο
μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α ^πα

Σπῖχος.

^πα λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^πα και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^πα

^πα Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πα και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^πα ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^πα

Σπῖχος.

^πα ε υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^πα εν χω ρα ζωων των ^πα

μα^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Σπῖχος.

τα^π₉ς ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π₉ εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π₉

^Π
^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι^π₉ και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αληθι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

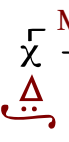
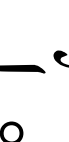
Ἦχος Δι̇ Ἀ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
αι ω νι ον

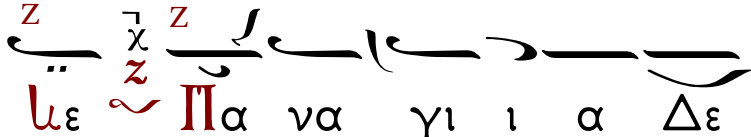
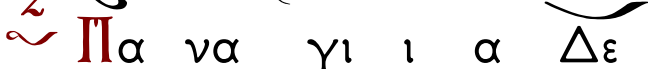
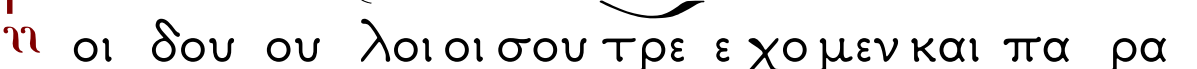
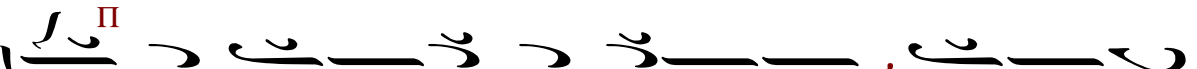
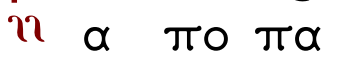
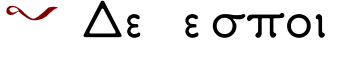
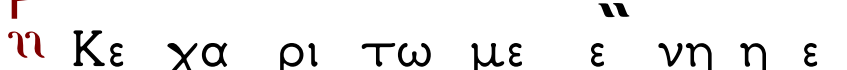
Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

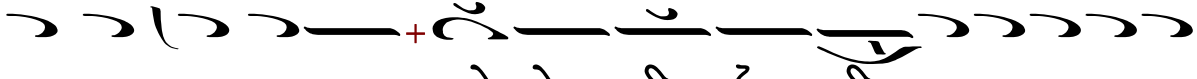
 ^M
 α μην ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

Ἦχος Βαρύς Ζω
 υε Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
  οι δου ου λοι οισου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
  οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των   Κε χα ρι τω με ε νη η ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

ὤε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

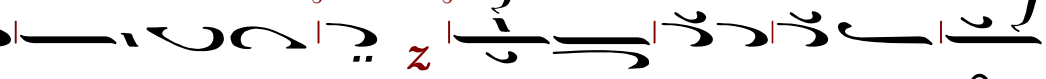
σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^{Z³}
 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων ³ ³ ³
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε ^{z'} ^{z'} ^{z'}
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη
 χει μα ^o
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.